

Το κεχριμπαρι είναι γνωστό στον άνθρωπο εδώ και χιλιάδες χρόνια. Μία από τις πρώτες αναφορές του είναι στην Οδύσσεια του Ομήρου. Το αρχαίο όνομα του κεχριμπαριού είναι ήλεκτρο. Η πλειοψηφία του κεχριμπαριού είναι παλαιότητας 30 με 60 εκατομμυρίων ετών. Το ρετσίνι αυτό έρεε από τους κορμούς των δέντρων και φτάνοντας στο έδαφος εγκλώβιζε διάφορα υλικά όπως φύλλα, χώμα αλλά και έντομα καταλαμβάνοντας φυσικές κοιλότητες του εδάφους. Με την πάροδο των αιώνων, το ρετσίνι αυτό, απολιθώνεται και γίνεται το κεχριμπαρι που ξέρουμε σήμερα. Το σημερινό ρετσίνι, ακόμα και αν στερεοποιηθεί, ακόμα και μετά από πολλά χρόνια δεν γίνεται κεχριμπαρι. Το κεχριμπαρι, είναι το αποτέλεσμα της διαδικασίας απολίθωσης του ρετσινιού ειδικών δέντρων τα οποία δεν υπάρχουν πια.

...Πολλά από τα δάση του παρελθόντος εντοπίζονται σε περιοχές οι οποίες καλύφθηκαν από θάλασσα. Το ρετσίνι των δέντρων αυτών καλύφθηκε από ιζήματα στο βυθό των νέων θαλασσών. Έτσι διατηρήθηκε κυρίως σε αργιλώδη πετρώματα, με τη βοήθεια της έλλειψης οξυγόνου. Επειδή το ειδικό βάρος του κεχριμπαριού είναι πολύ μικρό σχεδόν επιπλέει στο αλμυρό νερό, με αποτέλεσμα με την πάροδο των ετών να βρίσκεται και στα παράλια πολύ μακριά από τον χώρο στον οποίο έγινε απολίθωμα.